

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

בעניין הקטינות: --- ת.ז. ---, ילידת ---, בת 4.5
--- ת.ז. ---, ילידת ---, בת 3

המבקש: היועץ המשפטי לממשלה במשרד הרווחה
ע"י ב"כ עו"ד מזרחי ועו"ד כהן

- נגד -

המשיבים: 1. האם
ע"י ב"כ עו"ד קדמי מטעם הסיוע המשפטי

2. האב
ע"י ב"כ עו"ד אונגר לטין מטעם הסיוע המשפטי

פסק דין

א. רקע עובדתי וההליכים המשפטיים בתיק האימוץ

1. הקטינות --- ת.ז. ---, ילידת --- בת 4 וחצי (להלן: "הבת הבכורה") ו--- ת.ז. ---, ילידת --- בת 3 (להלן: "הבת הצעירה"), הינן מוסלמיות, אזרחיות ישראל.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 2. **הבת הבכורה** הוצאה ממשמורת המשיבים בצו חירום בהיותה בת כחצי שנה, ביום 10.1.16
2 והושמה במשפחת קלט חסויה. לפני למעלה מ-3 שנים, ביום 9.11.16 הועברה למשפחת
3 אומנה חסויה שם נמצאת עד היום.
4
5 3. **הבת הצעירה** הוצאה מחזקת המשיבים ביום 16.1.17 בהיותה בת כחודש וחצי בלבד. ביום
6 7.4.17 לפני קרוב ל-3 שנים הועברה הבת הצעירה למשפחת אומנה שם היא נמצאת עד
7 היום.
8
9 4. **שתי הקטינות נמצאות במשפחות אומנה נפרדות.**
10
11 5. **המשיב פוגש את שתי הקטינות יחדיו אחת לשבועיים במרכז קשר בחיפה.**
12
13 6. **עם המשיבה לא מתקיימים מפגשים החל מחודש 7/2017.**
14
15 7. **האם המשיבה (להלן: "המשיבה")** ילידת 7.11.1982, כיום בת 37, מוסלמית, אזרחית ישראל,
16 רווקה.
17
18 8. **ההיסטוריה האישית של המשיבה על פי הבקשה להכרות הקטינות בנות אימוץ קשה ורווית**
19 **ניצול ואלומות.** המשפחה גדלה בבית שבו אימה נהגה בה באלימות ואביה פגע בה מינית.
20 למשיבה אין תמיכה משפחתית. למשיבה יש עוד 4 ילדים בנוסף לקטינות. גם ילדיה אלה
21 הוצאו ממשמורתה.
22
23 9. **לשירותי הרווחה היכרות עם המשיבה מעת לידת בתה הבכורה בשנת 2007.** במסגרת הבקשה
24 תואר הקשר המורכב בין המשיבה לשירותי הרווחה וניסיונות טיפוליים רבים לשלבה בטיפול
25 ובמסגרות שונות, אשר כולם לא צלחו.
26

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

10. האב המשיב (להלן: "המשיב") יליד 7.1.71, כיום בן 49, נשוי ולו 7 ילדים מאישתו, ---. כיום
המשיב עובד כעובד קבלן של מחלקת התברואה בעיריית תל אביב, לפני כן עבד כ- 11 שנה
בשוק רמלה. המשיב מחלק את חייו בין עבודתו בתל אביב לבין משפחתו בטייבה.
11. ביום --- נולדה הבת הבכורה. ביום 6.8.15 התקבל דיווח אצל רשויות הרווחה מעו"ס ביה"ח
לגבי תפקוד לקוי של המשיבה בטיפול בבת הבכורה.
12. לאור כך התקיימו ביקורי בית של רשויות הרווחה ומעקב אחר תפקודה. כן התקבל מידע
מהגורמים השונים (טיפת חלב, רופא ילדים). ביום 9.12.15 התקיימה ועדת החלטה אליה לא
הייתה התייצבות של מי מהמשיבים. בוועדה הוחלט על המשך מעקב אינטנסיבי אחרי
המשיבים לטובת הבת הבכורה.
13. בסמוך לכך, ביום 23.12.15 התקבל דיווח מהמוקד הטלפוני של משרד הרווחה כי המשיבה
מעוניינת למסור את הקטינה לאימוץ.
14. ביום 10.1.16 נערך ביקור בית אצל המשיבים. בבקשה להכרזה הקטינות בנות אימוץ, צויין כי
בביקור של העו"ס בבית המשיבים, המשיבה שתתה אלכוהול, והייתה במצב נפשי קשה,
התלוננה על הקשר בינה לבין המשיב ואמרה שהיכה אותה 3 פעמים. במהלך הביקור היא
גירשה אותו מהבית מספר פעמים, ביקשה שייקח את חפציו ובמקביל קראה לו שיחזור
ויישאר. המשיבה ביקשה מהעו"ס לקחת את הבת הבכורה, להרגיעה ולהאכילה – ניכר היה כי
אין לה יכולת לדאוג לה ולצרכיה במצבה. באותו היום הוצא צו חירום והבת הבכורה הוצאה
ממשמורת המשיבים למשפחת קלט. המשיבים לא התנגדו להוצאתה. המשיב אמר כי הוא
זקוק לשבועיים על מנת למצוא לבת הבכורה סידור הולם. באותה העת היו ביקורים של
המשיבים עם הבת הבכורה.
15. לאחר מכן נפרדו המשיבים.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

16. לאחר פרידת המשיבים דיווחה המשיבה לרווחה כי היא בהריון וביקשה את סיוע הרווחה בהפסקת ההריון. לועדה שנקבעה למשיבה להפסקת הריון, לא התייצבו המשיבים.
17. **בחודש ספטמבר 2016** הוכרזה הבת הבכורה כקטינה נזקקת והוצא צו הוצאה ממשמורת. בעת הזו החלה המשיבה להשקיע משאבים בשיקומה ובבריאותה. בנובמבר 2016 עם העברת הבת הבכורה למשפחת האומנה החסויה הועברו הביקורים של המשיבים עימה **למרכז קשר בחיפה**.
18. **ביום --- נולדה הבת הצעירה**.
19. לאחר שיפור בתפקודה של המשיבה והתמדה בטיפול הרגשי ובהתמכרות לאלכוהול עברה הבת הצעירה לבית המשיבים. בוועדת החלטת שהתקיימה סמוך ללידתה ביום 24.12.16 ההתרשמות הייתה כי המשיבים מטפלים בבת הצעירה כנדרש ומשתפים פעולה עם גורמי הרווחה. במקביל הוחלט לפתוח בהליכי נזקקות גם בעניינה של הבת הצעירה.
20. **ביום 14.1.17** התקבל דיווח אצל רשויות הרווחה כי המשיבה שתתה אלכוהול ומאיימת להשליך את הבת הצעירה מחלון הבית. המשיבה נעצרה והבת הצעירה נשארה בחזקת המשיב.
21. **ביום 16.1.17** הוצאה הבת הצעירה לבית התינוקות של השירות למען הילד בהסכמתו של המשיב. במקביל הוחלט כי המשיבה תורחק מהקטינה ל- 30 יום לאחר התנהגותה לעיל.
22. **ביום 7.4.17** עברה הבת הצעירה למשפחה אומנת.
23. **ביום 18.9.17** התקיימה וועדת תכנון טיפול ובה הומלץ לפתוח בהליכי אימוץ כלפי הבת הצעירה. **ביום 9.11.17** התקיימה ועדה ובה הוחלט לפתוח בהליכי אימוץ כלפי הבת הבכורה.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

24. **ביום 31.1.2019 נפתח תיק זה להכרזת שתי הקטינות בנות אימוץ כלפי המשיבים.**
1
25. **ביום 18.2.2019 התקיים דיון ראשון בתיק לאחר שמונו למשיבים עו"ד מטעם הסיוע המשפטי. המשיב וב"כ התייצבו לדיון. ב"כ המשיבה ציין כי נעשו מאמצים לאתר את האם שלא צלחו. בתום הדיון ניתן צו למשטרת ישראל ושירות בתי הסוהר לאיתורה של המשיבה. לגבי המשיב הוריתי כי הוא יגיש תצהיר תשובה עם תוכנית מסודרת מטעמו.**
2
3
4
5
6
26. **ביום 28.2.2019 הוגשו תצהירי התשובה של המשיב ושל אישתו. במסגרת תצהיריהם צויין כי המשיב ואשתו חפצים בהשבת בנותיו של המשיב וגידולן. לא צויינה תוכנית ממוקדת לכך.**
7
8
9
27. **ביום 5.3.2019 לאחר קבלת תצהיר המשיב הוריתי על מינויו של מר שפיק מסאלחה כמומחה מטעם בית המשפט לצורך עריכת בדיקת מסוגלות הורית שלו ושל אשתו וכן כי יבדק האם בהינתן עזרה כלכלית ואחרת של רשויות הרווחה יוכלו המשיב ואישתו לגדל את הקטינות. כמו כן הוריתי כי תבחן טובתן של הקטינות וכי תנתן המלצה האם יש מקום לצמצם את תוצאות האימוץ ובאיזה אופן (להלן: "המומחה").**
10
11
12
13
14
15
28. **ביום 7.5.19 פורסמה מודעה על הליך האימוץ כתחליף המצאה למשיבה לרבות ציון מועד הדיון שנקבע בתיק. המשיבה לא התייצבה לדיון.**
16
17
18
29. **ביום 23.5.2019 הוגשה חוות דעת המומחה (להלן: "חוות הדעת"). המלצות חוות הדעת היו כי טובתן של הקטינות להמשיך לחיות במשפחות האומנה הנוכחיות ויש להורות על אימוצן על ידי המשפחות הנ"ל. עם זאת נקבע כי יש לקבוע כי יהיה אימוץ פתוח בין המשיב לבין הבנות והמומחה סבר כי יש לשמר את המפגשים במתכונתם הנוכחית של פעמיים בחודש במסגרת מרכז קשר. תוך שתבחן ההתקדמות עם אפשרות להוצאת המפגשים ממרכז הקשר או צמצומם.**
19
20
21
22
23
24
25
30. **ביום 30.5.2019 הגיש המשיב בקשה לתרגום חוות הדעת לשפה הערבית וכן להורות לב"כ היועמ"ש לשאת בעלויות התרגום. ביום 7.6.2019 הודיעה ב"כ היועמ"ש רווחה כי היא**
26
27

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 מתנגדת לבקשה לתרגום חוות הדעת לערבית (וכלשון העו"ס לחוק אימוץ "לא היה תקדים
- 2 לבקשה מאין זו") וכי יש להפנות את בקשת התרגום לסיוע המשפטי.
- 3 31. ביום 13.6.19 קבעתי כי ככל שהסיוע המשפטי לא יממן את התרגום, על השירות למען הילד
- 4 לשאת בהוצאה זו. ציינתי כי: "קיימת זכות בסיסית לצדדים לדעת מה האמור בחו"ד ולא
- 5 רק הסבר בע"פ על חוות הדעת. העובדה כי בעבר לא אושר תרגום, אין משמעה כי אין
- 6 לאשרה כעת".
- 7
- 8 32. ביום 13.6.2019 הוגשה בקשת המומחה כי הוא יתרגם את חוות הדעת לערבית: "בגלל רגישות
- 9 הממסך והקונוטציות הדקות מאוד של כל ביטוי בחוות הדעת, ובגלל שהשפה הפסיכולוגית
- 10 אינה שפה רגילה, אני אתנגד לתרגום שלא יאושר באופן מלא על ידי. תרגום כזה עלול לפגוע
- 11 ולגרום נזק לנבדק".
- 12
- 13 33. ביום 24.6.2019 התקיים דיון במעמד ב"כ היועמ"ש וב"כ המשיב והמשיב. לאחר שמיעת
- 14 טיעוני הצדדים לגבי חו"ד ולגבי תרגומה של חוות הדעת הוריתי כי תרגום חוות הדעת ייעשה
- 15 על ידי המומחה שנתן את חוות הדעת על מנת שלא יהיה לאחר מכן, הבדלים וטענות לגבי
- 16 התרגום. מאחר וחוות הדעת לא תורגמה נדחה דיון ההוכחות. הוריתי השירות למען הילד
- 17 והסיוע המשפטי יסדירו נושא התשלום.
- 18
- 19 34. ביום 5.9.2019 הוגש עדכון של ב"כ יועמ"ש רווחה כי חוות הדעת לא תורגמה לערבית וכי לא
- 20 ניתן לשלם למומחה מתקציב השירות למען הילד. ביום 9.9.2019 הוריתי לגבי בקשה זו כך:
- 21 "(1). התיק קבוע להוכחות ליום 16.9.2019. ההוראות לגבי התרגום ניתנו עוד ביום 24.6.19.
- 22 בשל אי תרגום חו"ד כבר נדחה הדיון הקודם.
- 23 (2). תרגום ע"י עורך חוות הדעת הינו הגיוני, סביר ונימוקיו בתגובתו מיום 13.6.19 מקובלים
- 24 עליי במלואן.
- 25 (3). ניתנו הוראות ברורות בס' 2 להחלטה מיום 24.6.19 ויש לקיימן."
- 26
- 27 35. ביום 11.9.2019 הודיע ב"כ המשיבה כי האם ניתקה עימו כל קשר וכי הוא לא הצליח אף
- 28 לקיים עימה פגישה.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

36. **ביום 16.9.2019** התקיים דיון הוכחות בו נחקר המומחה במשך שעות על ידי ב"כ היועמ"ש
רווחה.

37. **ביום 28.10.2019** התקיים דיון הוכחות נוסף ובו נחקר המומחה באריכות שוב על ידי ב"כ
היועמ"ש רווחה. בסוף חקירת המומחה ביקשה ב"כ היועמ"ש רווחה כי המומחה יגיש ויציג
מחקרים על אימוצים פתוחים באינטנסיביות עליה המליץ. ב"כ המשיב התנגדה לבקשה. לגבי
הבקשה להצגת מחקרים על ידי המומחה קבעתי כדלקמן:

1. **חוות דעתו של המומחה הוגשה בחודש מאי 2019.**
2. **המומחה נחקר היום בפעם השניה.**
3. **לא היה שום חידוש בחקירתו בשונה מהמלצות מחוות הדעת אשר דורש כעת השלמה של
חוות הדעת באופן שבו המומחה יגיש אסמכתאות מחקריות.**
4. **הדבר יגרום להארכת ההליך באופן בלתי סביר.**
5. **יתרה מכך, כל אחת מב"כ הצדדים מוזמנת במסגרת הסיכומים להפנות לאסמכתאות
משפטיות ואחרות שהיא סבורה שתומכות בעמדתה. לשם כך לא נדרש להשלים את חוות
הדעת.**
6. **מדובר בהליך אימוץ שנדרש לתת לו קדימות דיונית ומהותית על פי חוק וגם בשל כך אין
מקום להורות על הארכת ההליך עכשיו, כאשר אינני סבורה שהדבר ישנה מהותית
מהתמונה שנפרשה עד עתה במסגרת חוות הדעת ובמסגרת החקירה הארוכה מאד של
המומחה." (ראו: פרוט' מיום 28.10.2019, עמ' 12-12).**

38. עם תום דיון ההוכחות נקבעו מועדים לסיכומים בכתב.

9

39. **ביום 28.11.2019** הוגשה הודעת ב"כ המשיבה כי האם שוחררה ממאסר, וכי לאחר פגישה
עימה עמדת האם תוגש מיד לאחר מכן. מאז לא הוגש דבר ולא התבקש דבר.

12

40. **סיכומי יועמ"ש רווחה הוגשו ביום 8.12.2019. סיכומי ב"כ המשיב הוגשו ביום 19.1.2020.**
ובהתאם לכך ניתן כעת פסק הדין.

14

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

ב. טענות הצדדים

טענות ב"כ היועמ"ש רווחה

41. ב"כ היועמ"ש טוענת כי התקיימו לגבי המשיבה תנאי סעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים במלואם, וכי המשיבה נעדרת מסוגלות הורית לגדל את הקטינות, וכי אין גם אפשרות לשינוי במצבה גם בהינתן עזרה של רשויות הרווחה. ב"כ היועמ"ש רווחה מדגישה בסיכומים כי המשיבה חסרת יכולת לגדל את ילדיה, כוחותיה דלים והיא אינה מסוגלת אף לדאוג לצריכה שלה. היא מדגישה עוד את חוסר העניין של המשיבה בהליך המשפטי המדבר בעד עצמו.

42. ב"כ היועמ"ש רווחה טוענת כי המשיב חסר מסוגלות הורית לקטינות, וכי מתקיימים כל התנאים בהתאם לסעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים כלפיו.

43. ב"כ היועמ"ש רווחה מציינת כי המשיב אינו מבין את מורכבות הסיטואציה של הקטינות וחפץ כי אישתו תגדל אותן בפועל כפי שהיא עושה עם ילדיהם המשותפים, ואינו מסוגל לגדלן באופן שתואם את מצבן ואת טובתן.

44. ב"כ היועמ"ש רווחה מפרטת כי הקטינות הנין עם צרכים מיוחדים בשל מצבן הרפואי ונסיבות חייהן. טובת הקטינות, גם לפי חוות דעת המומחה, הינה באימוצן על ידי משפחות האומנה הנוכחיות, הן בשל הטיפול המיטיבי לו הן זוכות והן בשל הנזק שייגרם להן לו יוצאו ממשפחות האומנה.

45. בכל הנוגע לצמצום תוצאות האימוץ, ב"כ יועמ"ש רווחה סבורה כי זהו מוקד ההכרעה הנדרש בתיק ומעלה טענות קשות בעניין זה לגבי חוות דעת המומחה ומדוע יש לדחות המלצה זו של המומחה. ב"כ היועמ"ש רווחה עותרת כי צמצום תוצאות האימוץ יהיה במתכונת של 3 מפגשים בשנה.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

טענות ב"כ המשיבה

- 1
- 2
- 3 46. ב"כ המשיב טוענת כי ב"כ היועמ"ש רווחה לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכחת התקיימות
- 4 העילה בחוק האימוץ להכרזת הקטינות בנות אימוץ כלפי המשיב. לחילופין עותר המשיב כי
- 5 הקטינות ישארו במשפחות האומנה הנוכחיות במסגרת של אומנה לטווח ארוך והקשר בינו
- 6 לבין הקטינות יהיה מחוץ למרכז קשר. לחילופי חילופין עותר המשיב כי בימ"ש ייאמץ את
- 7 חוות דעת המומחה וייקבע כי תוצאות האימוץ יצומצמו כך שייקבעו 24 מפגשים בין האב לבין
- 8 הקטינות, לפי המתכונת הקיימת של מפגש בפעם בשבועיים.
- 9
- 10 47. ב"כ המשיב טוענת כי המשיב לקח אחריות על חייו ושיקם אותם. הוא מפרנס את אשתו
- 11 וילדיו ומייחל ליום שבו הקטינות ישובו לחיקו. המשיב מדגיש כי הוא מוכן לשתף פעולה
- 12 באופן מלא עם גורמי הרווחה וההמלצות הטיפוליות שיינתנו והוא מקבל תמיכה מלאה
- 13 מאשתו.
- 14
- 15 48. ב"כ המשיב טוענת כי המשיב רואה את טובת הקטינות מול עיניו ומוכן להעניק להן בית חם
- 16 ואוהב ולהתמסר לטיפולן ולטיפוחן. המשיב סבור כי יש לאפשר לו לנסות ולגדל את הקטינות
- 17 תוך קביעת פרק הזמן והתנאים לניסיון זה ותוך שיתוף פעולה עם רשויות הרווחה.
- 18
- 19 49. המשיב מבקש כי בית המשפט יאפשר לרשויות הרווחה לבנות לו תוכנית טיפולית במסגרתה
- 20 יוחלט כיצד הבנות עוברות לטיפולו. ורק אם תוכנית זו לא צלח – ניתן יהיה כי הקטינות
- 21 תהיינה במשפחת אומנה ארוכת טווח.
- 22
- 23 50. ב"כ המשיב טוענת כי יש לאמץ את המלצות המומחה, לו ישתכנע בית המשפט כי מתקיימת
- 24 העילה על פי [חוק האימוץ](#), ולקבוע מפגשים תכופים של 24 מפגשים בשנה של המשיב עם
- 25 הקטינות.
- 26
- 27
- 28 51. ב"כ המשיב טוענת כי מתקיימים כל התנאים לקביעה של אימוץ פתוח עם מפגשים רבים בין
- 29 האב לקטינות: הורי האומנה פתוחים לקבלת אימוץ עם קשר כזה; הקטינות רואות במשיב

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פור

דמות הורית מוכרת ומשמעותית; האב תמיד שיתף פעולה עם רשויות הרווחה וישתף גם לצורך כך.

ג. דיון והכרעה

(1) התקיימות תנאי סעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים כלפי המשיב

52. סעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק האימוץ"), קובע כי בית המשפט יכריז על ילד כבר אימוץ אם הוכח כי:

"ההורה אינו מסוגל לדאוג לילדו כראוי בשל התנהגותו או מצבו, ואין סיכוי שהתנהגותו או מצבו ישתנו בעתיד הנראה לעין על אף עזרה טיפולית וכלכלית סבירה כמקובל ברשויות הסעד לשיקומו".

53. סעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים דורש התקיימותם של שלושה תנאים מצטברים כמפורט בסעיף:

- א. ההורה אינו מסוגל לדאוג לילדו כראוי בשל התנהגותו או מצבו.
- ב. אין סיכוי שהתנהגותו או מצבו ישתנו בעתיד הנראה לעין.
- ג. על אף עזרה טיפולית וכלכלית סבירה כמקובל ברשויות הסעד לשיקומו.

54. בנוסף, יש לבחון האם טובתן של הקטינות באימוץ בהתאם לסעיף 1ב. לחוק האימוץ.

55. שוכנעתי לאור הראיות והעדויות שהובאו בתיק כי מתקיימים כלפי המשיב תנאי סעיף 13(א)(7) לחוק אימוץ ילדים במלואם.

טענות יועמ"ש רווחה כלפי מומחיות המומחה

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

- 1 56. טרם דיון לעומקן של טענות הצדדים וניתוח חוות דעת המומחה והראיות, יש להתייחס
2 לטענות ב"כ היועמ"ש רווחה לחוות דעת המומחה ולמומחה, על אף שעיקרה אומץ על ידן לגבי
3 הכרזה על הקטינות כבנות אימוץ.
4
- 5 57. **בסעיף 93 לסיכומי ב"כ היועמ"ש צוין לגבי המומחה כך:** "המלצותיו של המומחה באשר
6 לתדירות החריגה של הקשר בין הקטינות לבין המשיב לאחר האימוץ חסרות בסיס מקצועי,
7 טיפול או מחקרי. מעדותו של המומחה עולה כי אין לו רקע טיפולי וניסיון באימוץ פתוח
8 בכלל, ועם מתכונת נרחבת של קשר בין מאומצים להוריהם הביולוגיים בפרט, ואף אין לו
9 הכרות עם מחקרים מישראל או מחו"ל המהווים תימוכין לעמדותיו. בסופו של דבר ניתן היה
10 להתרשם שתמיכתו בהיקף נרחב של מפגשים בין הקטינות לבין המשיב מקורה באגינדה
11 פרטית ועמדה אישית, שאינה מבוססת".
12
- 13 58. טענות אלה הועלו גם בחקירתו של המומחה ע"י יועמ"ש רווחה שנחקר במשך שעות ארוכות
14 במשך שני דיונים. זמן רב בחקירה, הוקדש לעניינים עקרוניים (ולא לנושאים הספציפיים
15 הדורשים הכרעה בענייננו) של אימוץ במגזר הערבי ובפרט ע"י מוסלמים, עמדתו של המומחה
16 כלפי מחקרים שונים בתחום והיכרותו עימם, והטלת דופי במומחיותו של המומחה. הערתי גם
17 במהלך החקירה שמצופה כי היא תתמקד בנושאים הדורשים הכרעה בתיק ולא בעניינים
18 עקרוניים.
19
- 20 59. בטענות שנטענו כלפי המומחה לא מצאתי כי יש ממש, ולו במקצת.
21
- 22 60. המומחה ציין מפורטות בראשית חוות הדעת את מומחיותו, השכלתו והניסיון המקצועי שלו.
23 חוות דעת המומחה שהוגשה משתרעת על פני 19 עמודים ובחנה באופן מעמיק ומפורט את כל
24 הסוגיות שהמומחה נדרש אליהן. מדובר במומחה הממונה על ידי בתי המשפט למתן חוות
25 דעת בענייני אימוץ.
26
- 27 61. אין איש מחוייב לקבל או להסכים לחוות דעת שניתנת על ידי מומחה, וחוות הדעת נבחנת
28 בדיון המשפטי ובית המשפט אינו מחוייב לקבלה. גם לב"כ המשיב היו טענות לגבי המסקנה

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

הסופית בחוות הדעת ועם זאת לא ננקטה גישה דומה. בין מחלוקות לגבי ההמלצות בחוות הדעת ובין הטלת דופי אישי ומקצועי במומחה וטענה כי הוא מונע מאג'נדה אישית, ארוכה הדרך.

62. יודגש כי המומחה, על אף סגנון החקירה הלעומתי, שמר על מכובדות ראויה לציון לכל אורך החקירה, השיב בסבלנות ובמתינות לכל השאלות שנשאל והשיב באריכות ובאופן מפורט ומקצועי לכל הטענות נגדו.

מסקנות חוות דעת המומחה לגבי המסוגלות ההורית של המשיב

63. בחוות דעת המומחה נקבע מפורשות ובאופן מנומק כי המשיב חסר מסוגלות הורית.

64. בנוסף, המומחה ערך בדיקה לאשתו של המשיב, --- שאינה אימן של הקטינות – וכן ראיונות משותפים למשיב ולאשתו לצורך בחינת המסוגלות ההורית. מסקנה זו לא השתנתה גם לאחר בחינת אשת המשיב וגם לאחר הראיונות המשותפים שלהם.

65. במסגרת חוות הדעת פורטו נסיבות החיים הקשות של המשיב וכי גם הקשר המיטיב עם אשתו לא יכול לחפות על העדר היכולת שלו לגדל את הקטינות:

"ממצאי הבדיקה הנוכחית מעידים על בחור שיש לו יכולות אינטלקטואליות טובות ואשר לא באו לידי ביטוי בגלל תנאי חיים קשים. רמת הידע וההבנה והכישורים החברתיים מאפשרים לו לנהל חיים עצמאיים ולספק צורכי המשפחה שלו. הוא אינו צורך סמים או אלכוהול, ואינו סובל ממחלות כלשהן.

מבחינה רגשית ממצאי הבדיקה מעידים על חסך רגשי ועל צרכים שלא סופקו. קימת גם עדות לקשיי הסתגלות חברתית. הנ"ל מגלה יכולת התמודדות עם מצבים מעוררי רגש.

[...]

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

האב נמצא בדילמה קשה בעניין הבנות. מצד אחד, הוא מבין את המורכבות ואת המכשולים הרציניים בחזרתן למשמורתן והצטרפותן לאשתו ולילדיה. מצד שני הוא מתקשה לחיות עם התחושה שהוא ויתר עליהן, ומסר אותן למשפחות אחרות.

במפגש שלי עם האב ואשתו ואשר בו הצגתי את מצב הבנות ואת הצרכים שיהיו חייבים לספק עבורן, האב נראה מהורהר ומודאג מאוד. באותו מפגש הוא הסכים עם אשתו שיהיה קשה לספק לבנות את הטיפולים המתאימים לאור מחלות הטלסימיה, האסטמה וגם הטיפולים בדיבור וריפוי בעיסוק. בסוף אותו מפגש הוא ביקש לחזור ולשוחח אתי בטלפון למחרת ולאחר שיגבש עמדה האב לא חזר אלי ולא התקשר.

האב מתמודד עם הרבה אתגרים בשלב זה של החיים. הוא חייב לעבוד שעות רבות על מנת לכלכל משפחה של תשעה נפשות. האב נעדר מהבית בטייבה רחוק מאשתו ומהילדים כשלושה ימים בשבוע. משמעות הדבר שעיקר הנטל של הדאגה לילדות נופל על אשתו. שכאמור בנוסף לקושי הרגשי שלה לטפל בבנות, היא חייבת לדאוג לשבע ילדים ושני נכדים, כאשר אחד מילדיה סובל מקשיי למידה וחזר כיתה. בנוסף יש לה בת בגיל ארבע שנים שהיא עוד לא יצאה מהבית למוסד חינוכי כלשהוא.

(ראו: חוות הדעת עמ' 16-17).

66. המומחה בדק עם המשיב ואישתו את תפיסתם ותוכניתם לגבי חזרת הקטינות וציין כי אין הם מבינים את המשמעות העמוקה של מהלך זה:

"יש לציין שלאשתו של האב והאב יש תפיסה פשטנית לגבי המשמעות הרגשית של המעבר עבור הילדות. אשתו של האב אמרה שהבנות ישתלבו תוך חודש ולכל היותר חודשיים. האב מאמין שאם הוא בחודשיים הראשונים יחזר מתל-אביב כל יום לטייבה הבנות ישתלבו ומצבן יהיה טוב."

(ראו: חוות הדעת, עמ' 17 פסקה אחרונה).

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

67. המומחה בדק גם את מסוגלותה ורצונה של אשתו המשיב לגדל את הקטינות ותשובותיה הציגו את עומק הקשיים הקשורים לכך:

"[..] תיארה את חזרתו של האב לחיק המשפחה כברכה. החיים של המשפחה הרבה יותר יציבים, והיא מעוניינת לשמר את המצב בכל כוחותיה. החשש שלה שהאב יעזוב שוב מוביל אותה לקבל את העמדה שלפיה היא מוכנה לקבל את הבנות שלו --- ו--- למשמורתה ולגדל אותן.

היא אמרה: "רוצה לגדל את הבנות כי אני חוששת שיכיר אישה אחרת פעם נוספת. יעזוב אותנו ושוב נהיה במצוקה. בגלל זה אני מעוניינת לשמור אותו אתנו. אני פוחדת שיכעס עלי וייסוג. הוא יומר היא לא רוצה שהבנות שלי יחיו אתנו. לא רוצה לקלקל את המצב הנוכחי. אנחנו חיים בשקט ובשמחה". אשתו של האב אמרה שהיא מעולם לא חשפה בפניו שהיא לא מעוניינת לגדל את הבנות כי היא חוששת שיכעס.

אשתו של האב עברה להציג את הצד האחר של נכונותה לקבל את הילדות. היא אמרה "יהיו כמו הבנות שלי. יהיה קשה בהתחלה, אולם האב אמר שבמשך החודש הראשון לבואן הוא יחזור הביתה אחרי עבודה כל יום. בצפייה שהבנות יסתגלו תוך חודש.

אשתו של האב הציגה שתי חששות האחת שהאם תגיע אליה הביתה ותעשה לה "פדיחות". היא בטוחה שהאם תדע שהבנות נמצאות בטייבה ואז היא בטוחה שתגיע אליה. אשתו של האב אומרת שאין לה כוחות בשביל אימא שלהן. החשש האחר של אשתו של האב ואשר הציגה הוא התמודדות עם שאלות הבנות סביב אימא שלהן, ואולי הבקשות שלהן לפגוש את אימא שלהן.

ששאלתי את אשתו של האב איך היא מתכוונת להתמודד עם סוגיה זו היא אמרה: "אני לא אענה וכשביקשתי שתחשוב שוב היא אמרה "אומר להן שאני אימא שלהן. אבל (היא המשיכה) הם יגדלו וידעו את האמת. אני איני מסוגלת לדבר עם הבנות על האמת. שאבא שלהן יעביר להן את התמונה. אם אותי ישאלו אני פשוט אשמור על שתיקה".

(ראו: חוות הדעת, עמ' 6 פסקה מרכזית).

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

68. בסיכום חוות הדעת לגבי אשתו של המשיב ציין המומחה באריכות את הקשיים המשפחתיים
הנובעים מנסיבות הולדת הקטינות מצד אחד אל מול חוסר יכולת אובייקטיבי של אשת
המשיב לגדלן מהצד השני:

"הפחד של אשתו של האב מנטישה חוזרת של האב, היא המניע העיקרי
של הסכמתה לקבל את הבנות --- ו--- למשמורתה, ולגדל אותן. ברמה
הרגשית הבנות מסמלות עבורה בגידה של האב, ונטישה שלו. מבחינת
אשתו של האב היא תדאג לבנות באופן אינסטרומנטלי. היא לא תצליח
להיענות לצורכי הבנות הרגשיים. אשתו של האב אינה מעיזה להביע את
מחשבותיה ורגשותיה בעניין הבנות בפני האב, פן ייפגע ויעזוב שוב.
הנושא ביניהם מדובר ברמה שטחית, ומצומצמת ביותר. המפגש שלי
איתם היה ההזדמנות הראשונה בה הם נחשפים לרובדים היותר
מורכבים של קבלת הבנות למשמורתם.

כשהתאפשר לאשתו של האב להביע את עצמה באופן אותנטי היא
הביעה את דאגתה ממספר גורמים הקשורים בהעברת הבנות
למשפחתה. היא הביעה חשש שאמן הביולוגית --- תגיע אליה הביתה,
ותעשה לה "פדיחות" היא בטוחה שהאם תעשה את זאת ושאין לאשתו
של האב כוחות להתמודד עם מצב זה כאשר יהיה. אשתו של האב גם
אמרה שאין לה כלים להתמודד עם המצב הבריאותי של הבנות. אין לה
את הכוחות וגם לא תצליח לקחת אותן לטיפולים. היא אמרה לאב שגם
הוא לא יוכל לעזור את העבודה בתל-אביב ולבוא לטפל בבנות כשהן
צריכות טיפול רפואי או פרא רפואי כגון ריפוי בדיבור, וריפוי בעיסוק.
אשתו של האב גם הביעה תחושות של חוסר אונים, מול שאלות הבנות
סביב אמן הביולוגית. תחילה היא אמרה "אומר להן שאני אמא שלהן",
ובהמשך אמרה שהיא פשוט תשתוק ולא תענה להן כלל.

יש לציין שלפני שאשתו של האב העיזה להביע את מחשבותיה סביב
המכשולים והחששות, היא אמרה שהבנות יהיו כמו שאר הילדים שלה
רק בהמשך השיחה ותוך עימות שלה עם מרכיבי המציאות היא,
ובזהירות רבה, הביעה את החששות שלה סביב גידול הילדות.
לסיכום לאשתו של האב אין את האנרגיה ואין את הכוחות על מנת לספק
את צורכי הבנות, לא מבחינה רגשית, ולא מבחינה פרקטית. רגשית

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

מבחינתה הבנות הם תוצר של "בגידה" של בעלה, ומתקשרות
אסוציאטיבית למשבר רציני שעברה עם ילדיה משך שלוש שנים. המניע
היחיד שלה להסכים לגדל את הבנות הוא החשש שהאב ייפגע וייטוש
אותה ואת ילדיה פעם נוספת. מניע זה אינו מספיק על מנת להצדיק
קבלת אחריות כה כבדה של גידול שתי ילדות שיש להן צרכים
מיוחדים."

(ראו: חוות הדעת, עמ' 15 פסקה מרכזית).

69. במסגרת הראיון הזוגי למשיב ולאשתו שנערך על ידי המומחה עלה כי תפיסתם לגבי הקטינות

שטחית ואינה אחידה לגבי ההשלכות על חייהם היה והבנות ישובו לגור עימם:

"ראיינתי את אשתו של האב והאב פעמיים. בפעם הראשונה שביקשתי
שיציגו את עמדותיהם בעניין הילדות, היה ברור שהנושא אינו פתוח
לרוחב ולעומק ביניהם. ההסכמה שלה לגדל את הבנות לא נידונה באופן
מקיף. העמדה התקבלה בהעדר דיון. כשהצגתי בפני האב את החשש של
אשתו שאם היא תסרב לקבל את הבנות הוא ייפגע ויעזוב. הוא הודה
שזה יהיה קשה מבחינתו. הוא אמר: "אין לעשות דבר בכפייה. אני לא
אעשה זאת והיא לא תקבל זאת. אני דברתי אתה לפני שהצגתי את הדבר
בבית המשפט". בקשתי שוב שיומר את תגובתו אם היא תסרב לקבל את
הילדים. הוא אמר: "תהיה תגובה קשה. אני אנסה לשכנע אותה.
ולשכנע את עצמי שאחזיר אותן. אולי אערב חלק מהמשפחה אם היא לא
תוכל והמשפחה שלי אולי תוכל. אדם יתקשה לעזוב את ילדיו". האב
אמר שבסוף יקבל את המצב שהבנות ימשיכו לחיות במשפחות שמגדלות
אותן ושהוא ימשיך לבקר אותן אחת לשבועיים. אשתו פנתה אלי
ואמרה: "הוא סתם מדבר כך אבל בתוכו קשה לו. החשש שהוא יכעס
ושוב יעזוב אותנו." "

(ראו: חוות הדעת, עמ' 7 פסקה "בראיון הזוג").

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

70. המומחה קיים ראיון נוסף עם המשיב ואשתו לאחר שפגש את הבנות ושיקף למשיב ואשתו את מצבן של הבנות וביקש את התייחסותם לכך. תגובתם בפגישה ולאחריה מעידה כי אין להם הבנה ואין יכולת, גם במשותף, לגדל את הקטינות:

"במפגש השני עם בני הזוג נערך ביום 13.5.19, נערך לאחר שכבר פגשתי את הבנות – ו-- וגם את המשפחות האומנות. הצגתי בפני בני הזוג את המצב הרפואי של הבנות כפי שנמסר לי. אמרתי שהמשפחות האומנות מסרו ששתי הבנות סובלות מטלסמיה דבר שחושף אותן למחלות לעתים קרובות ושהבת הצעירה סובלת מאסטימה שמחייבת מעקב רפואי, וטיפול בהתקפים לעיתים קרובות.

ציינתי גם שהבת הבכורה מקבלת טיפול בדיבור וריפוי בעיסוק. מיד אשתו של האב פנתה לאב ואמרה שאין היא יכולה להגיש את הטיפול לבנות, ושאין היא מסוגלת לקחת אותן לקופ"ח או למטפלים כלשהם. היא הסבירה זאת כמי שאינה מכירה את המערכת הישראלית מעצם העובדה שהיא באה מראמאללה. היא אמרה לאב שגם "ילדים שלנו מבחינה רפואית אתה טפלת. האם תוכל להתפנות לטיפול בבנות? האם תהיה מוכן לעזוב את העבודה בתל-אביב ולבוא לקחת אותן לטיפולים?". האב שתק הנהן בראשו ואמר שזה לא פשוט. בסוף המפגש האב ביקש ארכה לחשוב ולהביע עמדה יותר ברורה. הוא אמר שייצור קשר אתי למחרת ויצג בפניי עמדה ברורה שלו. הוא לא התקשר. "

(ראו: חוות הדעת, עמ' 8 פסקה ראשונה).

71. גם בחקירתו של המשיב עלה כי הוא אינו מבין את עומק המורכבות הקשורה לנסיבות חייו ונסיבות הקטינות לצורך השבת הקטינות לחיקו כפי שהוא מבקש:

"ש. נגיד שבית המשפט מקבל את הבקשה שלך ומסכימים להעביר לך את הבנות. איזה בעיות יכולות להיות לבנות שהן יכולות להתמודד איתן?

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

ת. בהתחלה זה יהיה קשה. יראו את המשפחה החדשה. מכירים את המשפחה, הן מתחילות לראות את המשפחה שלהן. זה קשה. זה צריך ללכת לא במהירות, קצת בעדינות. יתרגלו למקום, יתרגלו לחדרים שירצו לישון, יתרגלו לפינת אוכל. "

(ראו: פרוט' מיום 28.10.19, עמ' 23, שורות 26-30).

72. בחקירת העו"ס לחוק אימוץ היא ציינה כי המשיב שיתף פעולה והגיע לוועדות בעניינן של הקטינות אך לא יכול היה לספק לקטינות פתרון מעשי ולמעשה לא הביא תוכנית ממשית לגידולן:

"באמת אני חייבת לומר שהוא הצטייר כאדם אחראי שהגיע לוועדות החלטה. לצערי הרב אף פעם לא יכל לתת פתרון לבנות, תמיד היה מציין בכל הוועדות שנוכחתי בהן, שהוא צריך זמן להתארגן, האמירה הזו היתה חוזרת. הוא כן היה מגיע, הוא כן ידע איך לתקשר עם עו"ס."

(ראו: פרוט' מיום 28.10.19, עמ' 15, שורות 4-8).

73. המסקנה מחוות הדעת, מחקירת המומחה וחקירת המשיב ואשתו וחקירת העו"ס, הינה כי המשיב נעדר מסוגלות הורית כלפי הקטינות.

74. יצויין כי ניכר מחקירתו של המשיב כי הוא לא פעל מעולם כלפי הקטינות באופן זדוני והמצב שנוצר הינו תוצאה של מערכת היחסים הלא בריאה בינו לבין המשיבה ונסיבות חייו הקשות. ניכר כי המשיב אוהב את הקטינות. הוא מקפיד מאוד על הגעה רצופה למפגשים גם כאשר המרחק רב וגם כאשר הנסיבות האובייקטיביות מורכבות גם היום והוא מחלק את חייו בין תל אביב (מקום עבודתו) לטייבה (שהות עם משפחתו).

75. המשיב שיתף פעולה עם רשויות הרווחה וגורלן של הקטינות חשוב לו מאוד מאוד. עם זאת דאגה זו ואהבתו של המשיב לקטינות אין בה די על מנת לכפות על הקשיים האובייקטיביים ועל העדר היכולת ההורית הספציפית כלפיי הקטינות הללו.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

76. הקטינות הוצאו מחזקתו של המשיב עת היו תינוקות ולמעשה המשיב לא גידל אותן באופן משמעותי מעולם. תפיסת עולמו ומסוגלותו של המשיב לגדלן היום בנסיבות המשפחתיות המורכבות ביותר: נישואיו, גידול ילדיו המשותפים לו ולאשתו, הצורך כי הקטינות יצטרפו למשפחתו הקיימת וכאשר אשת המשיב אינה אימן, גדילתן של הקטינות בנפרד אחת מהשניה ומהמשיב, הצרכים המיוחדים של כל קטינה – כל אלה יחד עם העדר המסוגלות מהווים נימוקים מכריעים לכך שהתמלאו התנאים הנדרשים על פי [סעיף 13\(א\)\(7\) לחוק אימוץ ילדים](#).

77. יתרה מכך, הקשיים שפורטו לעיל לא יוכלו לקבל מענה מספק והולם גם בהינתן עזרה טיפולית וכלכלית סבירה כמקובל ברשויות הסעד. מדובר בקשיים מהותיים שאין באפשרויות הסיוע על מנת לאיין אותם.

(2) טובת הקטינות באימוצן

78. [חוק האימוץ](#) קובע במסגרת סעיף 1ב. כי על בית המשפט לבחון את טובת הקטינה באימוצם: "בעת בחינת טובת המאומץ בהחלטות בהליכי אימוץ יובאו בחשבון זכויות הילד, צרכיו והאינטרסים שלו, לרבות זכותו ליציבות ובכלל זה צמצום העברתו ככל הניתן בין מסגרות או בין משפחות; ככל שהמאומץ מסוגל להבין בדבר, יובאו בחשבון גם רצונו ודעתו לגבי אותו עניין, בלי לגרוע מהוראות סעיף 7".

79. בחוות הדעת ציין המומחה לגבי **מצבה של הבת הבכורה** כי היא סובלת מאסטמה וטליסמיה שמחלישה את מערכת החיסון שלה. היא חולה לעיתים קרובות. הורי האומנה ציינו כי בתחילה תגובותיה של הבת הבכורה למפגשים במרכז הקשר עם האב היו קשות אולם באופן הדרגתי היא קיבלה אותם. בבדיקת המומחה הראתה התפתחות תואמת גיל בכל תחומי ההתפתחות העיקריים. עם זאת הורי האומנה ציינו כי לבת הבכורה קשיים שפתיים והיא קיבלה 18 טיפולים על ידי קלינאית תקשורת ו-15 טיפולי ריפוי בעיסוק. היא ממשיכה מעקב עם התפתחות הילד (ראו: חוות הדעת עמ' 12 פסקה מרכזית).

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

80. הורי האומנה תיארו בפני המומחה כי **הבת הבכורה** הינה חלק מהמשפחה ושכל ילדיהם לרבות אחות אחת נוספת מאומצת, יתקשו להפרד ממנה (ראו: חוות הדעת, עמ' 11 פסקה --" והמשפחה האומנת").
81. בחוות הדעת ציין המומחה לגבי **מצבה של הבת הצעירה** כי בעת קליטתה במשפחה הייתה במצב קשה, לא בכתה, והגוף שלה היה קפוא ותפוס. היום מצבה שונה והיא השתפרה בכל התחומים. הבת הצעירה ממשיכה לסבול מאסטמה, היא צריכה אינהלציה באופן יומי. הבת הצעירה חולת טלסימיה ונוטה לחלות יותר מילדים אחרים. לגבי המפגשים עם האב צוין כי אין קביעות ביחס ליחסה של הבת הצעירה למפגשים עימו. בבדיקת המומחה הוערך התפקוד של הבת הצעירה בתפקוד נורמטיבי ומתפקדת ברמה של בנות גילה. (ראו: חוות הדעת עמ' 13 פסקה מרכזית).
82. הורי האומנה של **הבת הצעירה** ציינו בפני המומחה כי חשוב להם מאוד שהבת הצעירה תמשיך לחיות עימם וכי היא חלק בלתי נפרד מהמשפחה (ראו: חוות הדעת, עמ' 12 פסקה --" - והמשפחה האומנת").
83. בסיכום חוות הדעת מציין המומחה לגבי מצבן של הבנות כי הן מתפתחות היטב אצל משפחות האומנה:
- "שתי הבנות מתפתחות באופן נורמטיבי. ניתן להעריך כי הן מטופלות באופן מיטבי על ידי המשפחות האומנות. הורגש במפגש כי כל אחת מהבנות קשורה מאוד להוריה האומנים. התרשמתי שאכן המשפחות מצליחות להתייחס אליהן כחלק מהמשפחה לכל דבר. התרשמתי גם שכל אחת מהמשפחות משקיעה במידה מרבית על מנת לספק את צורכיהן."**
- (ראו: חוות הדעת, עמ' 17 פסקה ראשונה).
84. המומחה ציין את הצרכים המיוחדים של שתי הקטינות:

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

"בריאותית כל אחת מהבנות צריכה השגחה ומעקב לאור בעיות הטליסמיה והאסטימה. מצב זה מחייב את ההורה המטפל להשקיע זמן, מאמץ, ודאגה מעבר למה שילד נורמטיבי דורש. הבת הבכורה גם בעיצומו של טיפול בדיבור ובריפוי בעיסוק. תוך זמן קצר גם הבת הצעירה תשולב בטיפול בדיבור. טיפולים אלה דורשים השקעת זמן ומאמץ באופן שבועי ולאורך זמן. אני מתרשם כי כל אחת מהמשפחות מגלה מחויבות לספק לילדות את כל אשר מצבן מחייב. הבנות חוו מספר מעברים במשך שנות חייהן המועטות. הן עברו מההורים הביולוגיים למשפחת קלט חירום, ומשם עבור שוב למשפחות האומנות."

(ראו: חוות הדעת, עמ' 17, פסקה מרכזית).

85. המומחה בחן מה תהיה השלכת ההכרעה על הוצאת הקטינות ממשפחת האומנה והשבתן לידי המשיב וראה בכך סיכון למצבן הנפשי של הקטינות:

"העברת הילדות היום לאב ולאשתו יהווה מעבר נוסף עבורן שיחלחל ביציבות הנפשית שהלן. מה עוד ואשתו מעולם לא פגשה אותן ולא יצרה שום קשר איתן. ההערכה שלי שמעבר הבנות היום למשפחת האב ואשתו יכול גם לטלטל את היציבות של המשפחה שלהם שרק מלפני שנה התאחדה ועודנה מלקקת את פצעה ומנסה להתייצב. המעבר יכול לגרום משבר בזוגיות של האב ואשתו עד כדי איום על המשך שהותן של הבנות במשפחה, ואז שוב יצטרכו לבצע מעבר נוסף."

(ראו: חוות הדעת, עמ' 17, פסקה לפני אחרונה).

86. במסקנות חוות הדעת ציין המומחה כי טובת הקטינות באימוצן על ידי משפחות האומנה:

"לאור האמור, טובת הבנות היא להמשיך לחיות במשפחות אשר מגדלות אותן. המשפחות דואגות לצרכיהן הרגשיים, הפיזיים, והאינטלקטואליים, והן מתפתחות באופן המיטבי. מעבר הבנות בשלב זה למשמורת האב ואשתו עלול לערער את התפתחותן הרגשית, ואף להעמיד אותן בסיכון פיזי לאור מחלות כרוניות מהן סובלות שהן

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

טלסימיה, ואסטמה. מצב הבנות גם מחייב המשך טיפולים פרא-
רפואיים כולל טיפול בדיבור, וריפוי בעיסוק.

[...]

[...] הצורך בשמירת ההתקשרות של הבנות עם המשפחות שמגדלות
אותן. שבירת ההתקשרות בעתיד יכול לגרום נזק לבנות.

[...] טובת --- ו--- היא להמשך לגדול במשפחות האומנה שהן חיות
אתן היום".

(ראו: חוות הדעת, עמ' 18, סעיף 4, עמ' 19).

87. הקטינות גדלו פרק זמן מועט ביותר עם המשיבים. מאז במשך כשלוש שנים הן נמצאות
במשפחות אומנה חסויות. מדובר בפרק זמן משמעותי ביותר בפרט בהתחשב בגילן הרך: 4
וחצי ו-3.

88. במסגרת עמ"צ (חיו) 52081-09-19 ט.פ. נ' היועץ המשפטי לממשלה נדונה ההשפעה של ממד
הזמן בהכרעה על תיקי אימוץ ובפרט במצבים שבהם ההורה הביולוגי כלל לא גידל את
הקטין:

"[...] עלינו לזכור ששעון חייו של הקטין אינו נעצר, ואין מנוס מלבחון את
ההשלכות שנוצרו בתקופת הזמן שבה מתקיימים ההליכים המשפטיים
בעניינו על המסוגלות ההורית. ראו בהקשר זה דבריו של כב' המשנה
לנשיא מ' חשין:

"זמן שעובר על יונק, על ילד, אינו כזמן שעובר על אדם

מבוגר. [...]"

[...] העברת קטין "מהוריו הפסיכולוגיים" הופכת אותו לקטין בסיכון,
ובהינתן המסוגלות ההורית הנדרשת גבוהה יותר, קרי נדרשת "הורות
מיוחדת":

"הוצאת הקטין מרשות "הוריו הפסיכולוגיים" תגרום

לו פגיעה קשה וממשית. היא תהפוך את הקטין לקטין

בסיכון. כדי לטפל בו נדרשת הורות מיוחדת. זו אינה

קיימת אצל ההורים הביולוגיים" [...].

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

ובמקרה אחר התייחס כב' השופט י' דנציגר לכך שבניית קשר הורה-
ילד "יש מאין", מורכבת הרבה היותר מאשר במקרה של תינוק שגדל
לצד אמו מרגע לידתו:
"המשימה הרגשית התפקודית של חידוש קשר עם ילד כבן שלוש,
שמעולם לא גדל עם המבקשת, מורכב לעין ערוך מהמשימה של בניית
קשר הדרגתית עם תינוק הגדל לצד אימו מאז לידתו [...]".

ראו: [עמ"צ \(חי\) 52081-09-19](#) ט.פ. נ' היועץ המשפטי לממשלה (10.12.19) עמ' 19 פסק דינו
של כב' השופט גיוסי.

89. שיקולים אלה נבחנו על ידי המומחה שקבע כי הוצאת הקטינות ממשפחות האומנה שם הן
גדלות מינקות אל המשיב ואשתו, שאינה אימן, בהתחשב בצרכים המיוחדים של הקטינות
ובהתחשב באופן החיים של המשיב ושל אשתו ויכולתם ותפיסתם את המעבר הנ"ל, תהווה
פגיעה קשה בקטינות ברמה נפשית, פיזית ורגשית. על כן טובתן באימוצן.

90. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל שוכנעתי כי טובת הקטינות היא באימוצן. הצרכים
המיוחדים של הקטינות בשילוב הנסיבות המשפחתיות של אביהן ובשילוב ההשתלבות
ארוכת השנים במשפחת אומנה שמספקת מענה לכל צרכיהן – תומכים כולם כי טובת
הקטינות באימוצן.

91. אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי התקיימו תנאי [סעיף 13\(א\)\(7\) לחוק אימוץ ילדים](#),
והקטינות בנות-אימוץ כלפי המשיב.

(3) צמצום תוצאות האימוץ

92. [סעיף 16 לחוק אימוץ ילדים](#) קובע כי: "רשאי בית המשפט לצמצם בצו האימוץ את התוצאות
האמורות".

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

93. סעיף 16 מאפשר לבית המשפט לצמצם את תוצאות האימוץ ולשמר קשר וזיקה מסויימת בין הקטין לבין ההורים הביולוגיים.

94. הפסיקה קבעה שלושה שיקולים מנחים לעניין צמצום תוצאות האימוץ המתייחסות לשלושה גורמים: ההורים הביולוגיים, ההורים המאמצים והקטין עצמו:

"לא ניתן להצביע על רשימה סגורה של שיקולים אשר יש להביאם בחשבון לצורך בחינת סוגיית האימוץ הפתוח, ויש לשקלה בשים לב לנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה. עם זאת, ניתן להצביע על שלוש מסגרות עיקריות של שיקולים מדריכים לעניין זה: המסגרת האחת, עניינה בשיקולים הנוגעים להורים הביולוגיים, ובמסגרתה נבחנת, בין היתר מסוגלותם של אלה לכבד את מערכת האימוץ של ילדם במשפחה המאמצת, להשלים עם גבולות קשר המוגבל עם ילדם, ולהתמודד עם הקשיים שקשר חלקי זה עלול לעורר; המסגרת השנייה, עניינה בשיקולים הנוגעים להורים המאמצים, ובגידרה נבחנת בעיקר שאלת התייחסותם של אלה לאפשרות שמירת הקשר בין הילד לבין משפחתו הטבעית, וההשפעה שעשויה להיות לכך על הגשמת תכליות האימוץ; המסגרת השלישית עניינה בשיקולים הנוגעים לקטין עצמו, ובגידרה נבחנת התועלת העשויה לצמוח לקטין המאומץ מקיום קשר עם הוריו הטבעיים. בין השיקולים השונים במסגרות השונות ישנם קשר הדוק והקרנה הדדית (בע"מ 1845/07, שם, בפסקה 31 לפסק דינו של השופט גיוראן; בע"מ 10791/05, שם, בסעיף ט; ע"א 2169/98, שם, בפסקה 27; דניאל גוטליב, שם, בעמ' 116-117).

ראו: בע"מ 1845/07 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה סעיף 22 לפסק דינה של כב' השופטת פרוקציה (16.4.2008).

וכן ראו עוד לגבי הדיון ביתרונות ובחסרונות האימוץ הפתוח:

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

1 בע"מ 2738/13 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה סעיפים כ"ז-כ"ח-כ"ט לפסק דינו של כב'
 2 השופט רובינשטיין (16.6.2013).
 3

4 אמ"צ 52364-12-16 היועץ המשפטי לממשלה נ' רקפת (שם בדוי) (פסק דיני מיום 20.3.18).
 5 שורק, ניגים-אכתילאת "מאימוץ ילדים לקהילת האימוץ" חקר מקרים: אימוץ עם קשר
 6 ואימוץ על ידי משפחות אומנות מרכז אנגלברג לילדים ונוער, מאירס-גיוינט-מכון ברוקדייל
 7 (נובמבר 2012).
 8

9 95. הפסיקה חזרה וציינה שוב ושוב כי יש לבחון כל מקרה פרטנית ולהכריע לפי נסיבותיו וכי
 10 מוקד ההתייחסות וההכרעה יהיה הקטין, טובתו ורווחתו.
 11

12 ראו: בע"מ 1845/07 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה סעיף 21 לפסק דינה של כב'
 13 השופטת פרוקציה (16.4.2008).
 14

15 בע"מ 2738/13 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה סעיף כ"ז לפסק דינו של כב' השופט
 16 רובינשטיין (16.6.2013).
 17

18 96. בשנים האחרונות ניכרת מגמה בפסקי הדין של בחינה רחבה יותר של האפשרות להותרת
 19 אימוץ עם קשר.
 20

21 ראו: עמ"צ 46861-05-17 היועץ המשפטי לממשלה נ' מ.י.א, פסקה 17 לפסק דינה של כב'
 22 השופטת דברת (4.7.2017).
 23

24 אמ"צ 52364-12-16 היועץ המשפטי לממשלה נ' רקפת (שם בדוי) (פסק דיני מיום 20.3.18).
 25 וכן פסקי הדין של חברי כב' השופט גביון ובהם פירוט נרחב בנושא האימוץ הפתוח: אמ"צ
 26 (ב"ש 13/16 וכן אמ"צ (ב"ש 19/15).
 27

28 97. לכך יש להוסיף כי בחודש 11/2016 הוגש לשרת המשפטים ושר העבודה והרווחה דו"ח הועדה
 29 לבחינת חוק אימוץ ילדים התשמ"א-1981 והליכי אימוץ ילדים בישראל בראשות כב' השופטת
 30 (בדימוס) יהושע גרוס (להלן: "דו"ח וועדת גרוס"). חלק מהדו"ח עסק בסוגיית האימוץ
 31 הפתוח תוך דיון נרחב ביתרונות וחסרונות לכל אחד מצלעות המשולש: הקטינים – ההורים
 32

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר בפני

הביולוגים – ההורים המאמצים. בדו"ח הוועדה הומלץ כי אין לקבוע כלל המעדיף אימוץ סגור או פתוח ויש לקבוע את המתווה בהתאם לטובת כל ילד וילד.
ראו: דו"ח וועדת גרוס, עמ' 96, פרק המלצות הוועדה.

98. המלצות וועדת גרוס היו כי אין לקבוע כלל מוקדם כלשהו של אימוץ פתוח או סגור אלא על בית המשפט לבחון מספר היבטים לפי הקווים המנחים שפורטו בהמלצות הוועדה שיוכרעו על פי טובת הילד הספציפי:

"[...] ממליצה הוועדה כי בבוא בית המשפט לקבוע את טובת הילד

בקביעת דרכי תקשורת והעברת מידע, ישקול את זכויותיו, צרכיו

והאינטרסים שלו, בין היתר לאור הגורמים הבאים:

1. גילו של הילד ונסיבותיו האישיות;

2. רצון הילד ורגשותיו [עמדותיו/דעותיו] לגבי קביעת דרכי

התקשורת והעברת המידע, ככל שניתן לעמוד עליהם בהתאם

לגילו ולמידת בגרותו;

3. השפעת ההחלטה על שלומו הגופני והנפשי של הילד, לרבות

יכולתו להתקשר באופן מיטבי ככל האפשר עם מאמציו;

4. מידת הקשר הקיים בעת האימוץ, בין הילד להורה או לבן

משפחתו, לפי העניין;

5. הסיכוי למצוא משפחה מאמצת מתאימה לילד והשפעת

ההחלטה על מידת יכולתו של הילד להיקלט אצל המשפחה

המאמצת;

6. מאפייני ההורים ומידת יכולתם לעמוד בדרכי התקשורת

שייקבעו. (ההדגשות הוספו).

ראו: דו"ח וועדת גרוס, עמ' 96, פרק המלצות הוועדה.

99. במסגרת חוות הדעת נבחנה סוגיית צמצום תוצאות האימוץ והמלצת המומחה הייתה על אימוץ פתוח הכולל 24 מפגשים בשנה עם המשיב, קרי השארת המצב על כנו של מפגשים פעם בשבועיים. המומחה פירט את השיקולים שבבסיס המלצה זו:

"5. האב הצליח ליצור קשר יציב עם הבנות, תוך גילוי מחויבות

לביקורים שלהן, ותוך ניהול מפגשים מטיבים אתן. האב מגלה

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

מחויבות להמשך הקשר אתן. האב מגלה מחויבות להמשך הקשר אתן. האב הצליח באופן הדרגתי לגרום לבנות להרגיש יותר נוח אתן, עם התקדמות הביקורים. לקשר זה בין האב הביולוגי לבין הילדות ישנה תרומה ייחודית, כי הוא מסיר את האי וודאות בעניין זהות ההורים הביולוגיים והשורשים שלהן, במיוחד ההערכה היא שהאב מסוגל לנהל אתן קשר משמעותי.

6. השאלה האם טובת הילדות להמשיך להיות בסטטוס של אומנה או אימוץ, אני מעריך כי מסגרת אימוץ היא עדיפה. סיבה אחת לכך היא ההערכה שמצבו של האב ושל אשתו ומשפחתם אינו הולך להשתנות באופן שיאפשר קליטת הבנות בשלב כלשהוא של חייהם. כל המכשולים העומדים בפניהם, ובפני אשתו בעיקר, אינם זמניים והם ימשיכו להתקיים.

סיבה שנייה היא הצורך בשמירת ההתקשרות של הבנות עם המשפחות שמגדלות אותן. שבירת ההתקשרות בעתיד יכול לגרום נזק לבנות. סיבה שלישית היא הביטחון והיציבות שמסגרת אימוץ נותנת לבנות ולמשפחות מאמצות אל מול משפחות אומנה. מסגרת אימוץ מהדקת את חוזה ההתקשרות בין הילד לבין המשפחה אשר מגדלת אותו.

7. בשלב זה האב רואה את הילדות אחת לשבועיים. תדירות זו של המפגשים הינה נוחה גם למשפחות וגם לאב. מעבר למפגש אחד בשבוע יכול להיות מעמסה על כל הצדדים וגם על הבנות. קצב זה מבטיח שהאב והמשפחות יוכלו לעמוד בו ולשמור על יציבות הביקורים. "

(ראו: חוות הדעת, עמ' 19-18 פרק מסקנות).

100. בעת חקירתו של המומחה לגבי צמצום תוצאות האימוץ הוא הדגיש כי האב מתמיד בביקורים עם הקטינות במשך 4 שנים :

"הוא כבר 4 שנים הוא מחוייב לביקורים והוא מגיע בזמן ומנהל אותם בצורה סבירה. קשה לומר שאי אפשר לסמוך ומצד שני יש תמונה מעורבת ודואלית".

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

(ראו: פרוטוקול מיום 16.9.19, עמ' 7, שורות 11-13).

101. עו"ס לחוק אימוץ בחקירתה אישרה גם היא כי המפגשים בתדירות של אחת לשבועיים מתקיימים באופן קבוע למעלה משנתיים:

"ש. כמה זמן המפגשים האלה מתקיימים לאורך איזו תקופה?

ת. אחת לשבועיים. כל עוד ההורים היו יחד, הם לא היו עקביים. ברגע שהוא נפרד מהאם הוא הקפיד להגיע לביקורים, הם מתקיימים באופן סביר מיולי 2017 או אפילו אוגו' 2017. הוא כן הקפיד להגיע למפגשים. אנחנו מדברים מעל שנתיים של מפגשים קבועים."

(ראו: פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 15, שורות 4-8).

102. המומחה פירט בחקירתו לגבי תפיסתה של הבת הבכורה את המפגשים עם האב, ולהתרשמותו המשיב הוא אדם משמעותי עבורה וכי היא מגיעה למפגשים ברצון:

"ש. איזה קשר היום מבחינת הבת הבכורה יש לה עם המשיב, איך היא

תופסת את הקשר הזה?

ת. ידוע לנו שזה היה תהליך שבהתחלה היה קשה לה באופן הדרגתי התחילה להיות יותר קרובה אליו וזה בזכותו ואני צפיתי במפגש ביניהם והתרשמתי שהוא הצליח לרכוש את האמון שלה ואת הקרבה שלה, המפגש שצפיתי בו היה מהנה עבור שניהם והוא הצליח לתת מרווח ולא כפה את עצמו ונתן לה את המקום גם כשהוא רצה אחרת ועדיין ראה אותה כאדם שיש לו גם את הרצונות שלו ובזכות זה היא התקרבה באופן הדרגתי אליו. ההתרשמות שלי שהוא אדם משמעותי עבורה והיום היא מגיעה למפגשים ברצון.

ש. מה מבחינתה אמור הלאה להיות התפקיד שלו בחיים שלה, היא

קוראת לו אבא?

ת. אני לא זוכר אם היא אמרה את המילה הזאת. אבל אני חושב שהיא יודעת שהוא אבא. מבחינת העתיד היא תדע שיש אבא שהוא ביולוגי ודואג לה, אוהב אותה, שהוא מהווה מקור תמיכה עבורה ושהוא נותן גם תשובה לגבי הזהות שלה ומי היא."

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

(ראו: פרוטוקול מיום 16.9.19, עמ' 10, שורות 1-12).

103. **המומחה** נשאל בחקירתו לגבי האתגרים שיהיו בפני הבת הבכורה היה ובימ"ש יאשר צמצום תוצאות האימוץ, והשיב באריכות רבה לגבי הגישות השונות המתייחסות לאימוץ הפתוח והדגיש את התרומה בשמירה על קשר של הבת הבכורה עם אחותה --- ואביה הביולוגי, וכן התרשמותו כי משפחת האומנה תשתף פעולה עם כל החלטה שתהיה וכי במשך השנים המשיב הוכיח שהוא מנהל את המפגשים עם הקטינה באופן נכון:

"ש. **לבית הבכורה מחכה התמודדות עם ההורים המאמצים, יש לבת הבכורה התמודדות עם האחות שתהיה לה במשפחה המאמצת עם השוני ביניהן, יש לבת הבכורה התמודדות עם הבת הצעירה שגרה אצל משפחה אחרת, לבת הבכורה יש התמודדות גם עם ההבנה שלמשיב יש ילדים נוספים ויש לה גם את ההתמודדות ומה התפקיד של האב בחיים שלה עוד אבא, לבת הבכורה יש התמודדות מה אומרת החברה מי ה"אבא" האמיתי שלה, אלו התמודדויות שאמורות ללוות אותה בחייה?**

ת. יש כאן שתי תפיסות: האחת, שאני מהניסיון שלי היא מאומצת יותר על ידי הרווחה שלצמצם כמה שיותר את החזיתות של ההתמודדות אז הקשר יהיה עם המשפחה המאמצת ונעשה אלימינציה של כל האחרים כדי להטיב עם הילדה שלא צריכה להתמודד עם דברים נוספים ואנשים אחרים. יש בזה כמובן את ההיגיון שלו. תפיסה שנייה, תגיד שלא נעשה אלימינציה לא של האחות שחיה איתה ולא של האבא הביולוגי שבקשר איתה והאחים והאחיות שיש לה מאבא שלה אלא נעזר לה להתמודד ונעזר לה לארגן את המציאות הזאת שזה משהו מציאותי ולא פיקטיבי. לכן, צריכה המשפחה האומנת צריכה עזרה וליווי כדי להתמודד עם הגורמים האלה, אבל בגורמים אלה יש אלמנט שלא רק מפריע או מכשיל אלא יש אלמנט תורם. יש ילדים מאומצים בד"כ פגועים מאוד שלא מכירים את ההורים הביולוגיים ויש להם פנטזיות שהם ננטשו והיו ילדים רעים שעזבו אותם. כאן יש לנו אבא שהוא אוהב ותורם ויוכל להסביר לה מה היה. כשאני שוקל על המלצה לאימוץ פתוח או סגור, אני שוקל מספר

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

גורמים שהם מעורבים בסוגייה זאת, אחד זה טובת הילד בזה שההורים
שהשורשים יהיו ברורים. הדבר השני, האם ההורים המאמצים מוכנים
לנהל קשר עם המשפחה הביולוגית ויש להם יכולת ונכונות לנהל קשר עם
המשפחה הביולוגית. דבר שלישי האם ההורים הביולוגים האם הם
מסוגלים לנהל קשר תקין עם הילדה כשהם מקבלים את העובדה של
האימוץ ולשתף פעולה כדי לשמר את הקשר מטיב עם הילדה. לאחר
בדיקת שלושת הגורמים האלה, צריך לקבל החלטה האם האימוץ יהיה
פתוח או סגור. האומנים לא התנגדו והם יעדיפו שזה יהיה פעם בשבועיים
ואם ביהמ"ש יחליט פעם בשבוע הם יסכימו. האב הוכיח שבמשך שנים
הוא מגיע למפגשים ומנהל אותם נכון. במקרה הזה הגורמים כולם
מבטיחים שהקשר הזה יהיה לטובת העניין. " (ההדגשות בקו – הוספו).
(ראו: פרוטוקול מיום 16.9.19, עמ' 11, שורות 12-31, עמ' 12 שורות 1-8).

104. **המומחה** הסביר בחקירתו מדוע המליץ על המשך תדירות המפגשים הקיימת, קרי של 2
מפגשים בחודש, מאחר והוא סבור כי הדבר עולה בקנה אחד עם טובת הקטינה --- :
"אני מבין את הסוגיה הזאת. אני חושב שהיא מובנת ויש בה היגיון. אולם
עם זאת הייתי ממשיך להמליץ על התדירות הקיימת מכמה טעמים. היא
קיימת תקופה ארוכה בחיי הילדה וחשוב שהיא תמשיך. הסיבה השנייה
ההתרשמות שלי שהמשפחה המועמדת לאימוץ והאב הביולוגי יש להם
את המסוגלות לנהל קשר לטובת הילדה תוך שליטה בגורם התחרות
בנקודות מסוימות אולי יצטרכו סיוע כדי לנהל זאת באופן שימנע את
הנזק הפוטנציאלי. אני אופטימי מכמה סיבות, התרשמתי שמדובר בשתי
משפחות שבאמת אוהבות את הילדה ודואגות לה. מבחינתם טובת הילדה
היא העדיפות הראשונה וזה נכון לגבי המשפחה שמגדלת אותה ולגבי
האב. התרשמתי גם שיש להם את היכולות האינטלקטואליות
והפסיכולוגיות בכדי להבין ולדאוג לכך שלא ייגרם נזק לילדה אם זה
באזור של תחרות או בדברים אחרים. לא בדקתי את ההורים האומנים
אבל ראינתי אותם וצפיתי באינטראקציה בין ההורים לבינה ושאלתי
אותם באופן מפורש לגבי המשך הקשר במקרה ויוחלט על אימוץ פתוח
איך הם רואים זאת ואיך הם מוכנים לנהל." (ההדגשות בקו – הוספו).

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

(ראו: פרוטוקול מיום 16.9.19, עמ' 14, שורות 8-20).

105. המומחה נשאל לגבי כך שלטענת עו"ס לחוק אימוץ, משפחות האומנה הגיבו בהסתייגות להמלצה על תדירות המפגשים הגבוהה השיב כי הוא מבין את ההסתייגות אולם בעת בדיקתו ומפגשו עם הורי האומנה הם אמרו מפורשות כי טובת הקטינות גוברת על כל שיקול אחר מבחינתם וכי הם יכבדו כל תדירות מפגשים שתקבע על ידי בית המשפט:

"ש. אם אני מציגה לך כנתון, שבשיחה של עו"ס לחוק האימוץ עם 2 המשפחות ביקשו להתעדכן לגבי ההמלצה שניתנה, כאשר נאמר להן מה התדירות שעליה המלצת, התגובה היתה מאד מסוגיית. נאמר שההסכמות שהובאו בפניך נבעו מלחץ שלהם ומחשש שלהם שתמליץ להוציא מהן את הבנות?

ת. אני מניח שאני יכול להבין את ההסתייגות הזו שלהם, וגם את הלחץ שהיו בו. מצד שני אמרו באופן מפורש ואני מאמין להם לזה, שטובת הילדות עולות על כל שיקול אחר מבחינתם.

ש. אם היום המשפחות יאמרו שהן לא מוכנות או לא מסוגלות כאשר הן משנות את הסטטוס מאומנה לאימוץ, לא מסוגלות להיות במצב שבו יש קשר מתחרה, עם האבא. מה אז ההמלצה שלך?

ת. אני רוצה לומר מפורשות, ההכרזה שלהם הברורה והחד משמעית זה שהתנאי היחידי שיש להן שהילדות, כל אחת מהילדות תשאר אצלם עד גיל 18 ולא משנה מה התנאים. באופן בלתי תלוי, באופן נפרדי, 2 המשפחות יש להן את אותה עמדה ללא תיאום. אומרת שהתנאי היחידי שלא יקחו את הבנות לפני גיל 18, כי אם יקחו אותם המשפחות נמצאות בבעיה, יש כבר התקשרות כל כך חזרה וקרובה שזה יהיה אובדן רציני. לכן אני מטיל ספק באם המשפחות יגידו היום, אם התדירות תמשיך להיות באותה תדירות, אנחנו נוותר על הבנות." (ההדגשות בקו – הוספו).

(ראו: פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 3, שורות 13-29).

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

106. המומחה נשאל בחקירתו לגבי המלצת המחקרים על תדירות מפגשים תכופה והשיב – ותשובתו בעניין זה מקובלת עליי במלואה ועולה בקנה אחד עם הפסיקה שהובאה לעיל ועם המלצות ועדת גרוס – כי קיימים מחקרים לכאן ולכאן, וכי יש לבחון את הדברים בהתאמה לאותה משפחה ספציפית:

"ש. האם אדוני מכיר מחקרים שמדברים על תדירות קשר במקרה של אימוץ פתוח?"

ת. עיינתי בספרות גם כאשר קיבלתי את חוות הדעת הנוכחית, אין באופן חד משמעי מידע ומסיקים מספר מסקנות. אחד – כל מקרה צריך להיבדק לגופו ואין כלל. הדבר השני – קיימת מחלוקת, זה נושא קונסברסלי, בין האנשים שמצדדים באימוץ סגור ובין המצדדים באימוץ פתוח. לכל השקפה יש את הרציונאל שלה, לכן יש עשרות מצבים היום שאפשר לראות אילו שיש להם ממצאים שמצדדים בפתיחת של האימוץ ועשרות מחקרים והמסקנות שלהם היו יותר שמרניות בתשובה לשאלה הזו. במקרה הזה, כמו בכל מקרה אני אנסה לבדוק את הנתונים של המקרה הספציפי הזה. אני לא בא בדעה מוקדמת, בעד או נגד. לגבי התדירות – בכל מקרה נתונה למאפיינים הספציפיים של אותה המשפחה.

ש. אני מראש תוחמת לצורה שבה אמור להיות מיושם האימוץ הפתוח. האם אתה מכיר מחקרים שבו שבהם יש התייחסות לתדירות קשר באינטנסיביות כזו כפי שאתה מציע כאן?

ת. המחקרים מביאים בפנינו את כל הספקטרום, כל המגוון של רמות הפתיחות. כולל מקרים שנבדקו שבהם הקשר היה פתוח באופן מוחלט בין המשפחות שביקרו מתי שרצו. שזה אפילו לא ביקורים במקום מוגן אחת לשבועיים."

(ראו: פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 6, שורות 20-6).

107. המומחה נשאל האם מכיר מחקרים כאלה ואחרים לגבי אימוץ פתוח, שתומכים בצמצום הקשר במסגרתו והשיב את ההסתייגות לגבי הכיוון ואופן הצגת הדברים. המומחה הדגיש כי יש לבחון את המאפיינים של הקטינות ושל משפחות האומנה במקרה זה:

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

"יש לי הסתייגות מהכיוון. אני יכול להביא מספר לא פחות מהמספר שחברתי מציגה של מאמרים שמצדדים באימוץ ותדירות דומה ואפילו יותר. חייבים לבדוק בכל מחקר מה מאפייני המדגם, מה הם בדקו. יש כאן 2 משפחות עם מאפיינים ייחודיים. המשפחות האלה יש ילדים ביולוגים, רוב האימוץ בחברה הערבית, הן במשפחות שאין להן ילדים ביולוגים ולא עלה מזלם להביא ילד ביולוגי לעולם, לכן כאשר קיבלו את התינוק לאימוץ הם לקחו אותו כילד ביולוגי שלהם, התייחסו לזה כך. מתנגדים באופן נחרץ להמשך קשר עם המשפחה הביולוגית כי הם רוצים להיות הורים יחידים. זה האפיון של המקרה שלנו. למשפחות האלה יש את המאפיינים שלהם, לפי הנתונים שיש בדינו, המשפחות האלה דווקא פתוחות יותר למפגשים בין ההורים הביולוגים לבין הילדים המאומצים לעצם העובדה שהם כבר הורים לילדים ביולוגיים."

(ראו: פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 7, שורות 19-29).

108. עו"ס לחוק אימוץ השיבה לגבי הדיווחים שקיבלה על המפגשים מבחינת הבת הבכורה:

"ש. את כותבת שהגננת מדווחת שלעיתים היא מגיבה באימפלוסיביות, יש שינוי בעניין הזה?

ת. אני לא כל כך יודעת אם יש שינוי, אבל אני יודעת שזו ילדה מאד מאתגרת, מאד אהובה ע"י המשפחה האומנת, יש לה את הקשיים. סיפרו לי למשל שמאד מאד קשה להם לשכנע אותה להגיע למפגשים, מנסים להציב לה גבולות, זו גם הדרכה שהם מקבלים ממנחת האומנה.

ש. מנחת האומנה מגיעה אליהם?

ת. פעם בחודש מגיעה אליהם, מעבר לזה יש להם קשר טלפוני וגם למשל מנחת האומנה דיווחה לי שהילדה --- חוזרת מהמפגשים כאשר ניכר עליה שהיא יותר עצבנית ומאד מבולבלת, על זה לאחר כל מפגש יש למנחת האומנה שיחות עם המשפחה והיא מנסה לתת להם כלים, והכלי העיקרי להסביר לה כל פעם את נסיבות החיים."

(ראו: פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 14, שורות 1-12).

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

109. המשיב בחקירתו תיאר את המפגשים עם הקטינות ותיאר בכנות מכמירת לב את הקשיים

במפגשים כאשר הקטינות קוראות לאב האומנה "אבא":

"ש. היום כאשר אתה מכיר לבקר אותן, אתה מגיע למפגש. איך נראה

המפגש?

ת. קודם כל אני נכנס ראשון, תמיד הבת הצעירה באה אחרי, כאשר היא נכנסה היא נכנסה בהתלהבות של לראות אותי, משחקים לאט לאט, לבת הבכורה יש קצת שינוי, לפעמים באה אלינו ישר, משחקת, ולפעמים עוזבת והולכת לשחק במשחקים.

ש. איך היא קוראת לך?

ת. פעם אבא ופעם ---. אני מדבר על הבת הבכורה. הבת הצעירה בהתחלה היתה קוראת אבא, --- מתביישת וקוראת לי ---. אני גם מדבר איתן. אני שואל אותן, אם הולכת לגן, הגננת, אם מי היא מדברת בגן, אם יש אותיות ומספרים, הייתי שואל גם על צבעים.

ש. יש להן שאלות שקשורות בעצם מי אתה, או אתה איש נחמד שעושה

ביקור?

ת. לא. היא לא שואלת. אני שואל מי אני. עונה – אבא. איך קוראים לי? ---. זה עם הבת הבכורה.

ש. אלה ההנחיות שקיבלת?

ת. לא. אני לא נותן להם בבת אחת. אני משחרר אותן לאט לאט שהן ירגישו שאני נגיד אבא שלהן, לפעמים הבת הבכורה, קוראת לאבא שלה, המשפחה שלה. זה כואב לי. למשל נגיד, אני אומר לה מי זה? היא אומרת אבא – אני אומר לה לא. אבא האמיתי זה מי שיושב איתך ומדבר איתך. הכוונה אלי. היא מתחילה להבין.

ש. כאשר אתה מתקן אותה איך היא מגיבה?

ת. היא מסתכלת עלי, מסמנת בראש ככה, אח"כ חוזרת בחזרה. כאשר אני מדבר איתה, איפה אבא, היא מצטרפת ואותו דבר. היא זוכרת את השם. תמיד כאשר אנחנו מדברים, אני אומר לה – לא, אני אבא ואני הבאתי אותך והוא הדוד."

(ראו: פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 21, שורות 29-30, עמ' 22 שורות 1-18).

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

110. אני מאמצת את המלצות חוות הדעת לגבי הצורך בצמצום תוצאות האימוץ כלפי המשיב, לטובת הקטינות. מהראיות ומחוות דעת המומחה ושמיעת חקירות הצדדים עולה כי המשיב הינו דמות מובחנת ומשמעותית לקטינות. יתרה מכך, המפגשים גם משמרים קשר של שתי הקטינות יחדיו עם המשיב. המפגשים נערכים תקופה ארוכה ומתמדת של כשנתיים וחצי בתדירות גבוהה של פעם בשבועיים. הורי האומנה של שתי הקטינות משתפים פעולה באופן מלא עם המפגשים ומהדיווחים עולה כי הם מספקים גם מענה טיפולי הולם לקטינות להתמודדות עם אתגרי הקשר התכוף. האב מתמיד במפגשים ומקיים אותם בצורה מיטבית המותאמת לבנות.
111. עם זאת, איני מאמצת את המלצות חוות הדעת לגבי תדירות המפגשים, כפי שיפורט להלן.
112. איני מקבלת את בקשת יועמ"ש רווחה לקיומם של 3 מפגשים בלבד בשנה. לא שוכנעתי כי תדירות מפגשים נמוכה מתאימה לקטינות ולמשיב לאור נסיבות חיי הקטינות והמשיב ולאור קיומם של מפגשים תכופים מאוד בפרק זמן ארוך בפרט בהתייחס לגילן של הקטינות. קביעה של 3 מפגשים בשנה אינה הולמת את ההיסטוריה המשפחתית של הקטינות ואינה מגלמת את שיתוף הפעולה הראוי לציון והמבורך של המשיב ושל משפחות האומנה.
113. בעמ"צ (חי') 32158-01-18 האב נ' היועץ המשפטי לממשלה נדונה סוגיית תדירות המפגשים במסגרת אימוץ פתוח והודגש כי יש לבחון בחשיבה פתוחה את תדירות המפגשים שנקבעת: "אכן, עד לאחרונה, קשר של קטינים מאומצים עם הוריהם הביולוגיים היה במפגשים בודדים בשנה ולכל היותר ארבע המפגשים בשנה. אך נימוק זה אינו נימוק ששולל תוצאה אחרת ולבטח אינו נימוק השולל חשיבה ובדיקה. תיקי אימוץ מחייבים רגישות, זהירות ועם זאת חשיבה פתוחה. אין לי אלא להפנות לדברי כב' השופטת (כתוארה דאז): א. חיות: "יחד עם זאת, ראוי לשוב ולהדגיש את שכבר הדגשנו ולא אחת כי כל העוסק בדיני אימוץ עוסק בדיני נפשות. על כן, מחויבים אנו להיות קשובים ולבחון בחינה מתמדת את המודלים האפשריים לאימוץ, תוך התייחסות להתפתחותיות ולשינויים בתפישות החברתיות

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

המסורתיות וכן תוך שימת הלב למחקרים חדשים ולניסיון
הנצבר בנושא בארץ ובעולם". ראו עמ' 8 בע"מ
3646/06 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו)
(21.6.2006).

וכך ראו את דברי כב' השופטת א. פרוקצ'יה :
"יחד עם זאת, הזדמן לנו לאחרונה להביע את דעתנו ולומר
כי מ דובר בסוגיה קשה וטעונה שאין להתקבע בעמדות
לגביה, ויש לבחון אותה מדי פעם, לאור מחקרים חדשים,
הרהורים נוספים וכיו"ב. (ראה פלונית נגד היועץ המשפטי
לממשלה בע"מ 3646/06). הבחינה צריכה להיעשות בכל
תיק נתון, שבו האפשרות לאימוץ פתוח עומדת על הפרק,
דהיינו: ההורה הביולוגי מבקש לשמור על קשר, גם אם
קשר ביקורים בלבד, עם ילדו".

ראו בע"מ 4259/06 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו)
(13.7.2006).

ראו: עמ"צ (חיי) 32158-01-18 האב נ' היועץ המשפטי לממשלה (5.6.18) סעיף 61 לפסק
דינה של כב' השופטת אלון.

114. המומחה נימק היטב את הסיבה מדוע המליץ על אימוץ עם שמירת קשר תכוף כפי שקיים
היום. עם זאת, כאשר בוחנים את מלוא התמונה המתקבלת מבחינת הראיות שבתיק, חקירת
העו"ס לחוק אימוץ ובפרט חקירת המשיב ואשתו עולה כי בטווח זמן ארוך לא ניתן יהיה
להמשיך לקיים את המפגשים בצורה תכופה כל כך ובאופן מיטיבי כפי שהומלץ על ידי
המומחה.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פור

115. הישארות המפגשים באופן תכוף של פעם בשבועיים מהווה בעיקר מבחינת המשיב טשטוש גבולות בין אומנה לאימוץ ועלולה להוות קושי למשיב בהפנמת תוצאות האימוץ ועל כן עלולה בטווח הארוך לפגוע בקטינות ובהצלחת האימוץ. כמו כן נסיבות חייו האובייקטיביות של המשיב וחלוקת זמנו בין עבודתו למשפחתו, יקשו בטווח הארוך להמשיך במפגשים אחת של שבועיים. על כן עדיפה החלופה של מפגשים תכופים פחות אך שיאפשרו וודאות רבה יותר בקיומם.

116. יתרה מכך, כיום הקטינות בנות 3 ו-4.5 קביעה של מפגשים פעם בשבועיים עלולה ליצור עבור משפחת האומנה בפרט לאור מצבן המיוחד של הקטינות וצרכיהן המיוחדים, עומס שיקשה עליהן לקיימו.

117. בחקירתו של המשיב הוא השיב בכנות כי יתקשה להשלים עם המצב של אימוץ:

"ש. אם הילדות יהיו ילדות מאומצות, מי שמגדל אותן יהיו אבא ואמא,

אתה לא תהיה יותר אבא. נכון?

ת. לא ייתכן. הבאתי אותן לעולם בשביל לתת אותן לאנשים אחרים?

ש. אחרי האימוץ איזה חלק בחיים שלהן אתה רוצה להיות?

ת. כאשר הן יגדלו אצל אנשים אחרים, אני אהיה בן אדם זר.

ש. איזה חלק בחיים שלהן, אתה חושב שצריך להיות שלך?

ת. זה יהיה קשה. אני מביא אותן לעולם ונותן אותן למשפחה אחרת, אז

מה יהיה המצב שלי?

ש. איזה מקום היית רוצה, להיות ראלים, בסיטואציה הזו, מה אתה

חושב שצריך להיות התפקיד שלך בחיים שלך, אחרי שיהיו מאומצות?

ת. לא תהיה תמונה פה.

ש. כאשר הילדות מאומצות יש להן אבא ואמא אחרים, את זה אתה

מבין?

ת. כן.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

כב' השופטת תמר סנונית פורר

בפני

ש. הם אלו שרשומים בת.ז. שלהן. שם המשפחה של הילדות יהיה שם

המשפחה של המשפחות החדשות. יש משהו שאתה לא מסכים לו?

ת. ברור שאני לא מסכים לדבר הזה.

ש. לאיזה מהדברים אתה לא מסכים?

ת. זה הדם שלי, אני אתן למישהו אחר?"

(ראו: פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 22, שורות 23-29, עמ' 23 שורות 1-11).

118. כאשר נשאל המשיב בחקירתו כיצד יתמודד עם המפגשים לאחר האימוץ, ניכר היה כי יתקשה

עם תוצאות האימוץ והמפגשים, וחשוב לו כי הבנות לא ישכחו אותו:

"ש. היום אמרת שבביקורים אם הילדה אומרת על אבא אומן, שהוא

אבא, אתה מתקן אותה ואומר לה שהוא דוד. אחרי האימוץ מה יהיה

ההסבר מי אתה, אבא שלי מי?

ת. זה יכול להיות קשה.

ש. כאשר המומחה דיבר על אינטנסיביות של כל שבועיים, בעצם למה

צריך כל שבועיים אם אפשר לפגוש פעם בחודש, פעם בכמה חודשים?

למה זה חשוב מבחינתך שיהיה כל כך הרבה?

ת. שלא ישכחו ומה שהאבא האמיתי נותן, אם זו תקופה ארוכה הן

ישכחו את זה.

ש. אם זה כל חודשיים, או 3 חודשים הן ישכחו?

ת. בטח."

(ראו: פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 24, שורות 24-31, עמ' 25, שורה 1).

119. עם זאת יודגש כי בסוף חקירתו של המשיב הוא הדגיש כי ישתף פעולה עם כל החלטה של בית

המשפט וכי יסכים לקבל כל המלצה טיפולית של רשויות הרווחה וכן ישתף פעולה עם כל

החלטה לרבות לגבי אופי המפגשים ותדירותם (ראו: פרוטוקול מיום 28.10.19, עמ' 25, שורות

6-14).

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

120. אני סבורה כי קביעה של 6 מפגשים בשנה, אחת לחודשיים, מגלמת את נסיבות החיים של הקטינות, הולמת את טובתן, ויישמרו לקטינות קשר הדדי שלהן אחת עם השניה ועם המשיב, יאפשרו רצף של היכרות משמעותי ועם זאת נפרד מהחיים במשפחה המאמצת.

121. לאחר בחינת כל השיקולים שפורטו לעיל ובבחינת מצב המשיב, מצב הקטינות ועמדת הורי האומנה (שההתרשמות משתי המשפחות על ידי המומחה הייתה חיובית ביותר), אני סבורה כי יש לשמר קשר משמעותי של הקטינות עם המשיב בתכיפות של 6 מפגשים בשנה. אני סבורה כי תכיפות זו תאפשר קביעות ויציבות לקטינות ולמשיב ותשאיר את המשיב דמות ידועה ומבוססת אך עם זאת נפרדת. היא תשמר את מקומו החשוב של המשיב ועם זאת תאפשר לקטינות לבסס חיים נפרדים ממשפחתן הביולוגית וביסוסן באופן קבע במשפחות האומנה.

122. יצויין כי מעצם טבעו של אימוץ פתוח ככל שיהיו התפתחויות בעתיד הקשורות למשיב ולקטינות (שיתוף פעולה, מצבן הקטינות במפגשים ולאחריהם, נכונות המשיב לשתף פעולה ולשמור על הכללים שיידרשו בעת המפגשים והבחנה בינו לבין המשפחות המאמצות), ניתן יהיה לבחון מחדש את התדירות שנקבעה (להרחבה או הפחתה). אולם מובהר כי כל הפחתה בתדירות תדרוש החלטה שיפוטית.

123. אשר על כן אני מורה על צמצום תוצאות האימוץ באופן שבו יתקיימו 6 מפגשים בשנה (פעם בחודשיים) בין הקטינות למשיב.

ד. הכרזת הקטינות בנות אימוץ כלפי המשיבה

124. לאם מונה עו"ד מטעם הסיוע המשפטי. בנוסף, בוצע לה תחליף המצאה באמצעות פרסום מודעה בעיתון.

125. האם לא הגישה דבר בהליך המשפטי ולא התייצבה לדיון אליו זומנה.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

25.2.2020

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

126. ביום 28.11.19 הוגשה הודעת ב"כ המשיבה כי האם שוחררה ממאסר, וכי לאחר פגישה עימה, עמדת האם תוגש לבית המשפט. מאז לא הוגש דבר ולא התבקש דבר ע"י ב"כ המשיבה.

127. יודגש כי המשיבה לא רואה את הבנות מאז חודש 7/2017. היא לא ביקשה גם לחדש את המפגשים ובפועל לא נטלה חלק בהליך זה.

128. עו"ס לחוק אימוץ ציינה בחקירתה כי האם נעלמה, ניתקה קשר עם שרותי הרווחה, ואין לה גם קשר עם הילדים הגדולים (ראו: פרוט' מיום 28.10.19, עמ' 13, שורות 4-11).

129. אשר על כן אין מנוס אלא מלקבל את בקשה להכרזת הקטינות בנות אימוץ כלפי המשיבה.

130. אני מכריזה על הקטינות בנות אימוץ כלפי האם. תוצאות האימוץ לא יצומצמו.

ה. סיכום

131. לאור כל נימוקי פסק הדין אני מורה:

א. לאחר שהתמלאו תנאי [סעיף 13\(א\)\(7\) לחוק האימוץ](#), אני מכריזה על הקטינות --- ו--- בנות אימוץ כלפי המשיבים.

ב. תוצאות האימוץ לא יצומצמו כלפי המשיבה.

ג. האימוץ יצומצם כלפי המשיב באופן שיתקיימו 6 מפגשים בשנה (פעם בחודשיים) בין המשיב לשתי הקטינות יחדיו.

ד. לאור אופי ההליכים שבפני ועל מנת לאפשר לקטינות רצף מפגשים ולא הפחתת תדירות, ולאפשר לשני הצדדים לשקול הליכי ערעור, עיכוב ביצוע של פסק הדין עד ליום 25.4.2020.

בתי המשפט

אמ"צ 81801-01-19

25.2.2020

בית משפט לענייני משפחה

מחוז תל אביב

בפני כב' השופטת תמר סנונית פורר

1
2
3
4
5
6
7
8

132. פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

133. המזכירות תסגור את התיק.

134. המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ היועמ"ש ולב"כ הצדדים.

ניתן היום ל' בשבט תש"פ, 25.2.2020, בהעדר הצדדים.

תמר סנונית פורר

תמר סנונית-פורר, שופטת

9

10